

posestniki morebiti le nekoliko škode po slani trpeli in vzmagali davek plačati ter dati državi, česar jej je treba. Tem bolj bi jim mogla država prizanašati ob velikih, hudih slanih. Naša c. kr. kmetijska družba pridobila bi si velikih zaslug, ako bi tak predlog še za letošnje spomlad, podpirana od deželskih uradov, predložila finančnemu ministru. Ta naj bi za poskušnjo dal po političnih uradih razglasiti, da bodo milostno odpisovali davke le tistim občinam, koder so vsi posestniki obljubili kuriti, pa bodo tudi res kurili, ko bi kljub temu slana uničila na primer: polovico pridelkov.

Vsled tega bi marljivi posestniki vplivali na mudne in jih na razne načine silili kuriti, ker bi se jim sicer bilo bati, da jim nič davka ne odpišejo. Nekateri bi gotovo tudi proti gospodarjevi volji na njegovem posestvu zakurili. V časih kaže, da poseza država sama gledé na občne koristi vmes.

Tako je pruski kralj Friderik II. dragonce vojake poslal v občine na stanovanje, koder niso hoteli krompirja saditi, ter je ljudi tako prisilil, da so začeli pridelovati krompir. Marsikateri kantoni na Švicarskem potrošijo mnogo denarjev v nagrade za pokončevanje hroščev.

V nekdanji vojaški granici, to pa v zgornjem in sušnem delu, trpeli so veliko pomanjkanje krme. Vlada je potrošila mnogo denarjev v podpore. Naposled pa je izvedela, da ljudje niti koruznice niso pospravili, ampak potrgali roge, slamo pa pustili na polji, da je strohnela. Zaukaže torej koruznico pospraviti in stradajoči živini za krmo polagati. Ljudje se ne zmenijo za ukaz. Nato nastavi strogi polkovnik 20 gld. nagrade onemu, kateri bode prvi polagal koruznico, mudnim pa veli 25 batin naštetih. Od tiste dobe ni bilo več prejšnjega silnega pomanjkanja krme.

Vsaka država izplačuje nagrade tistim, ki ubijejo kakšno divjo zver, a ona škoduje vendar le po posameznih okolicah, vsemu občinstvu pa ni nevarna.

Hudi zveri podobna je slana, ki cele dežele onesreči ter jim vzame davčno moč. Poprej, ko še železnice ni bilo, povzročila je navadno še glad in pomor. Zato pa bi bilo jako umestno, da bi vlada tukaj tudi nekaj storila. Kedar bodo v obče zoper slano kurili, ne bode državi trebalo mnogo žrtvovati za odpisovanje davkov. Največkrat bode še pridelek rešen.

Dopisi.

Iz Št. Jurja ob juž. žel. (Sadjereja.) Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo za Spod. Štajar je imelo na belo nedeljo popoldne po večernicah svoj spomladanski občni zbor. A šolska soba, v katerej so se udeležniki zbrali je bila kmalu prenapolnjena; dobra polovica

poslušalcev pa je bila še od zunaj, ker niso več mogli v sobo. Med udeležniki je bilo mnogo sadjarjev in prijateljev sadjarstva od blizo in daleč. Tudi ravnatelj vino- in sadjerejske šole, g. H. Kalman iz Maribora je društvo počastil s svojim pohodom. Kaj torej storiti, da bi se vsi poduka željni zborovanja udeležiti mogli? Predsednik g. dr. Ipavc povabi navzočne na prosto, na Črnovšekov travnik, kjer so bile v ta namen že razne priprave za praktično podučevanje v obrezovanju, sajenju — jama, kol, vez itd. Tukaj je torej nastopil pred mnogoštevilno zbranim poslušalstvom potovalni učitelj, g. Matijašič iz Maribora; razlagal je pridobitev in pomnoženje sadnega drevja. Praktično je kazal, kako in kedar jame kopati, kje je zemlja ugodna; vsadil in obrezal je potem eno drevo. Ljudstvo je prav pazljivo gledalo njegovo delo in poslušalo njegovo pojasnjevanje. G. predsednik je potem med navzočne razdelil „Poročilo o društvenem delovanju“. Tudi divjakov in cepičev se je, kakor vsako leto ob tem času, med udeležnike razdelilo lepo število. Potovalni učitelj g. Matijašič pa je bil že prej nekaj dni tukaj. Vsak dan ga je g. dr. Ipavc v spremstvu še drugih gospodov peljal v kak drug kraj. Tu so se zbrali možje in fantje ter so gledali in poslušali g. Matijašiča, ki je kazal, obrezovanje, sajenje, cepljenje, snaženje drevca itd. ter jim na razna vprašanja odgovarjal temeljito in prav prijazno. Posebne vrednosti za naše ljudstvo je to, da gosp. Matijašič vsako opravilo tudi praktično sam izvrši v njih navzočnosti, bodi si z nožem, lopato, motiko, žago itd. in da to pojasnjuje v ljudstvu umevnem čistem slovenskem jeziku. Eno prednašanje in praktično obravnavo o cepljenju in sploh o vzgoji sadnega drevja imel je tudi v šoli, kjer so bili zbrani dečki iz viših treh razredov. Zdaj, ko smo dobili potovalnega učitelja, se je še posebno močno jelo gibanje in zanimanje za umno sadjarstvo. Za potovalnega učitelja pa prosijo razne občine ter se želé od njega poučiti, tako Šmarje, Sevnica, Mozirje itd. in prav tako. Omeniti mi je še da je potovalni učitelj praktičen sadjar, postrežljiv in prijazen gospod. Hvala mu!

V. Jarc.

Iz Sevnice ob Savi. (Spomlad.) Dovoljujem si tudi jaz nekaj sporočiti iz naše Sevnške okolice. Zime, kakor se tudi od drugih krajev sliši, smo imeli letos dovolj, pa še prav trdo zimo in še zdaj se ni umirilo. Dne 23. m. m. smo imeli sneg, dne 31. pa točo, da je je bilo vse belo po tleh. Dne 7. t. m. dobili smo zopet nekaj snega. Škode zdaj ni napravil ne sneg, ne toča. Bog daj, da bi le posehmal ne videli nobenega teh dveh! Zima se pozna po gorica, pa bolj po nizkih gorica, je zlo trs pozebel, posebno pa tam, kjer se je bil lani osmodil. Sadje prav lepo kaže in se pripravlja

najubožnejši svoje darove na altar božje časti, ker vse so milo nagovarjali, lepo prosili in goreče uravnavali nevtrudljivi naš voditelj. Ko smo podobo v neštevilni procesiji dne 15. apr. nesli v cerkev, tekle so nam solze svete radosti, ali tekle so nam pa tudi solze britke žalosti, ker ta den smo zadnjikrat slovesno obhajali z ljubljenim našim voditeljem. V zahvalo za toliko dobrot izvolilo si je naše bralno društvo jih za častnega uda, cela Ribnica pa jim bo hranila vedno hvaležen spomin.

Hvaležna Ribnica.

Iz Male nedelje. (Raznoterosti.) Sliši se, da dobimo skoraj tretji razred na naši „ljudski šoli“; se ve, to bi bilo koristno otrokom, zlasti tistim, kateri se mislijo dalje učiti. Ako to dosežemo, imamo se zahvaliti v prvi vrsti šolskemu vodstvu, in drugim veljakom. Vreme se je nekoliko zboljšalo, topli solnčni dnevi in žarki izza nebesnega oboka ogrevajo zemljo s potrebno gorkoto, da more deliti rastlinam in drevesom potreben sok, da lepo rastejo, cvetejo in sad rodijo. Cene so jako slabe, krme je pomanjkovalo za živino. Vino se prodaja po isti ceni skoraj, kakor jabelčnik. Vinska trta je močno pozebla, žito (rž), bolj po snežnih severnih krajih, je čez polovico zginilo. Drevje sadonosno bo jako cvetelo. Če nam ga ne uničijo uime, bode jeseni zopet sadja. Umrli je tukaj blaga starka, kmetica J. S. v svojem 86 letu, vid je ni zapustil do skrajne ure, dejala je še nit v šivanko brezi vsakih očal. Lahka jej zemlja!

Iz Celja. (Dekliška šola.) Katoliškemu podpornemu društvu za vzdrževanje dekliske šole šolskih sester so blagovolili darovati, oziroma letnino plačati p. n. č. gg. udi: Volilo po Jernej Zupanc iz G. Hudinje 200 fl., Celjska posojilnica je darovala 100 fl., Toporišič Jože, Matjašič Jur, st. prošt v Mariboru, Orožen Ig., stolni dekan, Modic Jan., župnik na Prihovi, Bohinc Filip, dekan v Braslov., Hudovernik Ljudvik, po 10 fl., dr. Ipavic Gust. zdrav. in župan v St. Jurji ob j. ž., Gajšek Karol, dek. v Dobrni, Gabršek Iv., tajnik okr. zastopa na Vranskem, dr. Muršec, prof. v pok. v Gradcu, Balon Ant., župn. na Vranskem, Mikuš Val., mestni kaplan, Sevšek Ana, posest. na Šmikl. hribu, Novak Ana, posest. na Bregu, Gmeiner Karol, župn. v Širjah, Skerbec Martin, vik. v Konjicah, Žolgar Mih., c. kr. prof. po 5 fl.; Mraz Tomaž, dekan v Vuzenici, Baš Lovro, c. kr. notar v Celji, Jezernik Jože in Terezija po 4 fl.; Lipovšek Fr., pos. v Medlogu, Kralj Jož., župnik pri D. M. v puščavi, Šmid Miloš, kapl. v Starem trgu, Prešern Jan., kaplan v Sevnici, Kagar Ferd., pasar v Celji, Rom Nace, kapl. v St. Jurji ob j. ž., Kolar Vinko, kapl. pri sv. Vrbanu pod Ptujem, Krišpin Krišpino-
vič nad Laškim, Stampe Liza iz Brega po 3 fl.;

Baloh Janez na Zg. Hud., Zupanc Jan., pos. v Gaberji, Gobec Miha, pos. na Babnem, Černenšek Fr., kaplan v Loki, Helena Murko, Skorjanec Mart. na Ostrožnem, Hudovernik Leop., Urek Andr., župn. na Polzeli, Flek Jož., dek. v Jarenini, Ostrožnik Ana, pos. na spod. Hud., Rotnik Blaž duh. v pok., Voh Jernej, župnik v Šmartnu, Šelih Jurij, kapl. v Vitanji, Dovnik. prof., Berglez Janez, župnik v Artičah, Friesz, major v pok., Skraber Miha, posest. na Hajd., Herič Ter. v Celji, dr. Hrašovic Jurij, odv. v Slov. Gradcu, Šmid Jan. bukvovez, Šah Matija, pos. v Liscah, Jurčič Jože, župnik v Dramljah po 2 fl. 10 kr., baronica Konst. de Fraux, Dimec Ana, Murn Matija, čevljar in pos. na Bregu, Schellander Ludv., fin. urad. v pok., Dolinšek Bl., župnik na Frankol., Žigan Julij, c. kr. poštar v Polzeli, Jazbec Rozal., Ana Fludernik iz mesta, Pišek Marija, Žitnik Jera po 2 fl.; več skupaj je dalo 7 fl. 72 kr.

Iz Celja. (Dijaška kuhinja.) Za II. društveno, šolsko leto 1887/88 so dalje darovali p. n. gg.: Julij Žigan, posestnik na Polzeli, Jakob Janežič, tovarnar v Grižah, Franc Veršec, c. kr. notar v Sevnici, dr. Ivan Dečko, v Celji, dr. Ivan Geršak, c. kr. notar v Ormužu, Lovro Vošnjak, župnik v St. Jurji ob južni žel. za pisanko po 5 fl., dr. Jurij Hrašovec, odvetnik v Slov. Gradcu 4 fl., J. Bohinc, dekan v Braslovčah 10 fl. 1 kr., J. Ulčnik, župnik v Razboru 3 fl., prevzv. knezoškof Jakob Maksimilijan za marcij 4 fl., in za april 4 fl., slavna „Posojilnica v Konjicah“ 25 fl., „Posojilnica v Makolah“ 20 fl. Presrečna zahvala vsem prečastitim dariteljem. Pomagano je skorej vsem ubogim, pa zelo pridnim dijakom, ki zdaj ne dobodo nikjer drugod podpore več. Vsaki daritelj si stekne veliko zaslugo s tem za slovenski rod. Prosimo toraj za daljne mile darove.

Odbor.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo svitli cesar je bil v ponedeljek dne 23. aprila prišel v Inomost, ter je pozdravil na kolodvoru kraljico Anglije, Viktorijo, ko se je le-ta iz Italije v Berlin peljala. — V drž. zboru se nadaljuje razprava o proračunu posameznih ministerstev. Bilo je že dokaj trušča, enkrat, ko je bilo premalo glasov za neko svoto, ki je na razpolaganje ministerstvu, ali po naključji, drugokrat pa, ko je govoril pravicoljubi Nemeč dr. Lueger. Njemu sta segla v besedo ultranemški Korošec Ghon pa mladočeski dr. Gregr, oba malo dostojno. — Odsek poslancev, ki ima v rokah načrt postave vsled katere se smejo rezervisti poklicati v orožje, da-si ni vojske, nasvetuje, naj se jim šteje čas, ki bi ga v orožji dostali,